

 onf' leven is, vol van smerten,

 Dat wy verstaen mogen en

 recht beherten Uwe wijfheynt in

 uw woort en uw wercken. Keert tot ons,

 hoe lang fullen klagen wy? Van uwer

 gramfchap maect uw' knechten vry.

 8 Maect ons 's morgens vroegh

 vol uwer genade; Op dat wy

 met vreught en vrolicken lingen

 Den loop onfes levens mogen vol-

 bringen. Verheught ons, Heer,

 al t' faem vroegh ende spade,

 Na dat gy ons nu hebt

 soo menigh jaer Seer hart

 benauwt in uwen toorne swaer.

 9 Over uwe knechten laet u werck

 blijcken, Laet over onf' kin-

 d'ren fchijnen uw' eere, En uw' heer-

 lickheynt klaer blincken, ô Heere.

 Regeert ons doen, ô Godt, Heer

 des aertrijcken: En ftiert ons doch in

 eenen rechten ganck: Regeert onf'

 doen, want wy zijn menschen kranck.

Den X C I. Psalm.

Die in Godes bewaring' sterck

 Hem begeeft onbesweken,

 Die woont in een vast bollewerck:

 Dies hy seer wel magh spreken,

 En seggen by hem t'aller stont,

 Godt is mijn hulpe krachtigh, Mijn

 borcht en oock mijn vaste gront,

 Daer ick op hoop eendrachtigh.

 2 Van des jagers valstricken al,

 En van 't gewelt seer machtigh,

 Van schadelicke pesten sal Hy u oock

 helpen krachtigh; Hy sal met den vleu-

 gelen sijn U decken en bevrijden:

 Sijn hulp sal u in noot en pijn

 Een schilt zijn t'allen tijden.

 3 's Nachts sult gy dat dingh

 vreesen niet Dat de menschen doet

 beven: Noch de pijlen die 's daeghs

 met vliet Geschoten zijn daer

 neven: Oock voor geen sterven

 scherp noch groot, Dat 't volck des

 nachts bespringet, Noch voor 't hae-

 stige, 't welck den doot Den

 men-